

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 266 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 5 JORIOL 1913 ***

HIGIÉNICA

¿Como estamos, en Mallorca, de higiene, me preguntas?

Deberías ya suponer que andamos malitos en este ramo, cuando en tantas otras cosas seguimos idéntico camino, según tienes tu manifestado. Si en Madrid tenemos al mismísimo Rey que dispone se nos gobierne cojeando; si el mismo partido (sustantivo) liberal, nos resulta partido, (adjetivo) y la sustancia liberal de los más, (disidentes) queda excluida por los menos que usufrutuan (dicen que la confianza de la nación;) si el mismo pueblo apenas se preocupa de la cuestión de Márruecos, (donde tanto peligro corremos) y en cambio, lee con avidez los (moralizadores) telegramas de la muerte de Jalón y los (instructivos) resultados de las corridas de toros. ¿Como quieres tu que ande la higiene?

No quiero hablarte de aguas, ni de viviendas, ni de los excreta etc. Solo te diré que tenemos en la mismísima capital de la provincia (Palma) un servicio sanitario tan ilustrado, que todavía se sigue combatiendo la viruela, con cartelones que anuncian a los transeúntes la existencia de aquella enfermedad, en la casa, piso tal ó cual. Esos cartelones de ignominia, han conseguido tomar tal carta de naturaleza, entre nosotros, que hemos llegado (á fuerza de hábito), hasta el punto de creer que tienen fuerza; y siguen afanosos los empleados poniendo carteles, y continua olvidada la desinfección, y menudean (como es natural) los casos de viruela no declarada, y bañándose en agua de rosas, prosigue el germen varioloso mirando con desden al cartelón, y con irónica sonrisa al empleado sanitario.

Por mas que continúe eternamente la viruela, hay que convenir se han conseguido dos cosas: (dos grandes adquisiciones) 1.ª Que las autoridades

creen, haber cumplido con su deber. (podrían haberse rascado la barriga con idéntico resultado) 2.ª Que el público queda tranquilo creyendo que se ha tomado una buena medida sanitaria. (conseguirían lo mismo, y aun algo más, no dando crédito á la existencia de la citada enfermedad)

Estas son las últimas impresiones higiénicas recibidas en Palma, esta tarde, al pasar por la calle del Socorro, dirigiéndome á la estación del Ferrocarril y ver cartelones y mas cartelones á derecha é izquierda. Fijándonos solamente en la citada calle del Socorro; los habia esta tarde, en los números, 33 37-67-108-127-146-152 y 196.

Así andamos de higiene en esta isla; tomando medidas, como las de querer asustar con cartelones, á los gérmenes de las enfermedades contagiosas.

Inca 1.º de Julio de 1913

S. A.

IAIXO'S VIUREI

A MON AMIC P. C. F.

Jo no li volia escriure
ni tampoc que m'escrigués,
sino que vosté vengués
de deveres, no de riure.
Per aquí tenim un viure
de primera,....totsòlets;
no mes veim quatre atlotets
i'ls pescadors d'una barca:
som ámos de la comarca,
de la costa i llurs endrets.

Anam amb comoditat:
un capell, d'ala molt àmpla,
un vestit que'l cos axampla
i espartenyés per calçat.
Ancara no entra l'embat,
—que casi cap dia falla,—
ja partim amb la senalla,
amb les canyes i'l coxí,
per si porem aglapí
molt de pex, i no morralla.

Quan del mar a la vorera
ont mitx retuts arribam,
mos asseim, mentres miram
si hi ha molta sabonera.
Llavors, lluny, a la pesquera

comensam a grumetjá,
tirant bossinets de pa
i, aprop, el suc d'arengades;
per veure si les oblades
les porem fer arrambá.

I allá, sens fer moviments,
confusos entre les roques,
totes les hores son poques.
no's passen correns, correns.
I mirant la mar, atents,
axuí ja veim pegá
les oblades an el pá
que neda fins la vorera;
i al punt adins la pesquera
ja les veuen llambretjá.

Llavors, a poc poc, dedins
grumetjam, com si fos or,
mesclat, per no fer-les por
amb la ginya de pels fins;
procurant no fer-la'ndins
perque, «no res» els-a basta
per fogir,.....son d'una casta
de pex, ab uns uis d'un pam!
Axí matex n'agafam,
si s'afuen a la pasta.

Si la sabonera dura
i entren, per poc, les oblades,
i píquen, emborraxades,
la pescada ja's segura.
I si acás el temps s'atura,
per l'esquerra o per la dreta,
i's pòse a mitja maretá,
i encara'l pex no ha fuit,....
casi may tornam de buit.
sempre feim la caldereta,

En tot temps hi ha que fe:
doncs, quan no hi ha mar d'oblades
bé, feim cues o bé, feim pades
pera pescar el roqué.
I si un temporal se'n vé
que pòs faresta la mar,
que no hi haja sarí que hi par,
per fer res en absolut;
allá ont está més brut
els sarís partim a provar.

De pescar no'n parlem pus,
qu'es vida material,
anem a la part moral
per veure si'n feim bon us.
El Mes del Cor de Jesus
el nostre cor assacia;
com pel maig, que cada dia,
amb la consciencia neta,
tots junts, a «la Capelleta»
férem el Mes de Maria.

«La Capelleta»,.....que bé
qu'está, encara que sencilla!
Allá ont la Verge hi brilla

sota lo vermell dossé.
Té un atractiu, que no sé
com es: núa de maravelles,
ont hi fan niu les abelles,
i es de paret cimentada....
¿Serà perquè hi té guardada
l'Estrella de les estrelles?

Adins aquest Oratori,
qu'está entre mates i pins,
com deim noltros, mallorquins,
"no hi senten pena ni glori."
Cada dia, a fer memori
dels nostres antepassats,
venim aquí, tots plegats,
a resar-hi una estona;
per veure si Deu perdona
nostres culpes i pecats.

L'hora-baxa, quan s'esflora
el dia de clarors fines,
quan se colguen les gallines,
quan ningú hi ha per defora;
de retirar-nos es l'hora;
i el temps que fan el sopá,
tornam nostre cor alçá
a Deu, passant el rosari
es la derrera pregari
que feim abans de colgá.

Aquest es el nostro viure
an el Mal-Pas, mon amic:
llevat que veim, qualque pic,
certes coses que fan riure.
Mes, no son per a descriure;
que quedin dins el tinté;
veurer-les ses menesté
al natural, a l'espaci:
doncs perdén tota sa graci
quan les mapen al papé.

Mes no crega qu'axò sia,
cap espectacle immoral,
com passa a la Capital
amb les creencies del dia.
Aquí tota la mania
que té nostra vecindat,
es pasturá el seu ramat
entorn de nostra caseta;
i, el vespre, qualque coseta
surt a ròtlo, qu'ha xocat.

Ahí, sens anar mes lluny,
un casat, que té infants,
—aquí son molt ignorants,
es gent rústica i de puny;—
sortint de fé'l Mes de Juny
s'arramba, i, tot seriòt,
diu:—Diumenge, jo, i s'atlot,
vendrem el Mes de Maria.—
I dig:—¿Que no sabs quin dia
des Juny te trobes, Peròt?

Si aquest quadro, mal traçat,
de la vida retirada
que feim aquí, li agrada
vist desde aquexa Ciutat;
consider qu'está pintat
demunt una tela immensa;
desde'l Mal-Pas a Pollença,
fins el Cap de Formentó;
té atalaies pel redó
fent guarda a la Verge Santa,
un mar i un cel blaus, qu'encanta,
i per vasa, l'horitxó.

Mal-Pas 12 Juny 1912

P. de A. MULET

BONA SEGADA

Quan Jesucrist anava pel món se captava
la vida com a pobre que era. Un dia li digué
Sant Pere:

—Senyor, si hem de viure demanant caritat de porta en porta, i encara hem d'aumentar la colla fins a tretze, la gent caritativa se cansarà de nosaltres. ¿No seria millor que'ns guanyassin la vida amb algun treball?

Al bon Jesús, que havia treballat trenta anys en l'obrador de Sant Josep, no li semblà fóra de camí'l parer de Sant Pere, i, com eren en temps de seques, tot seguit anaren a llogar-se per segadors en una casa de pagès.

—Pagès, bon pagès,—li digué Nostre Senyor,—ens voldrieu llogar per segador?

—Pocs sou,—respongué;—però valen més pocs i bons, que molts i dolents.

Feren llur tracte, i l'endemà de bon matí Jesucrist i Sant Pere se n'anaren al camp.

A les nou del matí la mestressa de la casa'ls dugué'l berenar, i al tornar a la masia son marit li preguntà:

—Com està la feina?

—No l'han començada encara,—respongué ella.

Més el pagès els excusà dient:

—Es que haurán passada mala nit.

A les dotze del dia la mestressa'ls portà el dinar, com es de costum, i l'amo, que l'esperava, li tornà a preguntar:

—Com està la feina?

—No l'han començada encara.

—Estaran cansats del camí de vinguda,—digué ell.

A mitja tarda'ls portà les vesperoles, i, al tornar, son marit li digué de nou:

—Com està la feina?

—Encara no han desembridada la falç.

—Allavors l'amo's posà un poc agre dol's, més els excusà encara dient:

—Tal vegada no's troben gaire bé.

Prenent el gaiato, se n'anà a veure'ls i, gran meravella! trobà'l blat segat, lligat i agarberat.

Aixís que la mestressa hagué sortida del camp amb la cistella del berenar al braç, Sant Pere agafà la falceta pera començar la sega.

—Deixa la falceta,—li digué Nostre Senyor,—que no acabaries d'estona.—I, prenent la pedra, li donà un cop de foguer, i el forment quedà segat; ne donà un altre i el blat quedà lligat cada garba en son venci; ne donà un altre i quedà agarberat, perquè eren tants els que segaven com els que lligaven, i tants els que lligaven com els que agarberaven. L'amo quedà parat al veure tanta feina feta en tant poca estona, i volia de totes passades donar a Jesucrist tot lo que volgués; més Jesucrist no volgué res, sinó lo que havien pactat al pendre la feina.

L'ondrà anaren a llogar-se a un altre pagès que cercava segadors pera sos forments. Pactaren el jornal, i Jesucrist i Sant Pere se n'anaren al camp. Tant bon punt hi arribaren, digué Sant Pere a Nostre Senyor:

—Mestre, ahir treballàreu vos: avui me toca a mi.—I prenent el ferro i la pedra foguera, donà un cop i el blat quedà tot cre-

mat.

El pagès, recordant-se d'aquell adagi: «Qui és amo i no s'ho veu, se fa, pobre i no s'ho creu», anà a veure com seguia la feina, i al veure tot son forment cremat, sen queixà als segadors.

—Jo'n tenc la culpa,—respongué Sant Pere,—i com a culpable que són abaixaré'l cap a la pena de que sia mereixedor.

Com no tenia diners en bossa, ni béns de cap mena pera pagar els danys i perjudicis, no tengué més remi que deixar-se portar a la presó de la vila. Com no li estava gaire bé al cap de tres dies demanà paper i ploma a l'escarceller pera escriure una carta al bon Jesús, donant-li comte de sa trista situació. Un cop la tingué escrita, la tirà per la reixa i li digué: «Carta, ves-te a posar a les mans de mon estimadíssim mestre». Jesucrist, veient caure una carta en ses mans benèhides, l'obrí, i llegint les tristes exclamacions de Sant Pere, se n'anà a trobar l'amo del blat i li donà entenenent d'anar a veure en sa companyia quant podia valer la messa cremada. A qui va am tant bona companyia tot li surt bé: el blat ja no era cremat, ans groguejava com un or; si granat era abans, més ho era ara; estava verament a la punta de la falç: sols esperava la falç del segador. Anaren a treure a Sant Pere de la presó, i, tornat que fou al camp, amb un cop de foguer que donà la benedicció de Nostre Senyor, el blat quedà segat, lligat i agarberat.

J. VERDAGUER.

La miel y la viruela.

Con este título publica un periódico de Arequipa la siguiente noticia:

Persona respectable y digna por tanto, de entera fé, nos ha referido lo siguiente, que importa un remedio eficazísimo contra la viruela.

Es el caso que en el valle de Lecunba fué atacado un niño por aquella terrible enfermedad, y allándose en brote fué colocado en una habitación aislada para que no contagiase a los demás. En la noche del mismo día de la traslación se observó que las pústulas se habian deprimido notablemente, lo que dió lugar á que se creyese que la viruela se habia entrado ó metido, como vulgarmente se dice y á que se diese el caso por perdido.

Pero al otro dia el enfermo estaba mejor, y en poco tiempo quedo completamente restablecido.

Se le preguntó con gran curiosidad que era lo que habia tomado que tan pronto le habia puesto sano.

A lo que contestó que cada vez que lo dejaban solo se levantaba á tomar miel de una vasija que habia en la misma habitación.

Pasados algunos dias ocurrió otro caso de viruela, y por temor á malos resultados, en vez de pura, se le dió miel aguada al paciente, y los efectos fueron los mismos, aunque no tan rápidos como la otra vez.

Llegada la noticia á esta ciudad se ha hecho uso de la miel aguada con un re-

coloso que se hallaba en la fuerza del brote y tenía la cara enorme hinchada, notándose con no poca sorpresa, que en la noche del mismo día que principió á dársele miel, desapareció la hinchazón de la cara, siguiendo después el alivio con rapidez.—*Un testigo de vista.*

SECCION DE AGRICULTURA

Labradores para sanear la atmósfera y tener medicina para las intermitentes (tersianas) y para ganancia material, sembrad el árbol de la salud el *eucaliptus*.

Este árbol es el que crece y se desarrolla con mayor rapidez. En tres meses llega á alcanzar cuatro ó cinco metros de crecimiento. Por esto forma verdaderos bosques en Australia y se cuentan ejemplares que miden 200 metros de altura con una circunferencia de 25.

¡A sembrar eucaliptus!

AL TRO

D'entre la grisa cortina, llisa i extesa sota les fonts de la pluja; d'entre aquell cant melangios, somort i llarg, resant la lletania de l'aigo lo meteix que dos exèrcits que s'apropen enardits a la batalla, dos núvols inflats i negres avancen solemnement, s'escometen l'una a l'altra i topen a les altures amb tota l'ira de dos monstres furiosos.

D'aquella grandiosa empena esclata'l trò; romp l'esplet paorós rebotent amb terratremol sota la nau ennegrida: s'obra la gola dels núvols com serpent apocalíptica, fent trontollar les montanyes, revolca's per les penyes amb espetecs de tempesta i fa contestar el crit dels ecos que ressonen tremolosos.

D'aquell trò surt el llamp, ferint tot lo que troba amb frenètica frissança; el vent fuig neguitós a rebassar la plana, la pluja's torna pedra, s'estamordeix la terra, i, sobtat per l'esglai... l'home se senya i resa.

Resa inconscient i arropit el *Dies Irae* de por i admiració, tot a l'hora.

SANTIAGO RUSSINYOL.

Ajuntament

Sessió del 4 de Jorjol

Assistiren els regidors sigüents: Ramis, Gelabert, Batle, Amengual, Aguiló, Alzina, Llabrés, Mateu, Truyol i Pujol.

Presideix el Sr. Batle.

Se llegeix l'acte de la sessió passada, aon veim que son 400 pessetes anyals que se dona de l'aigo de Mossen Ferragut i no 300, com diguerem nosaltres en la crònica anterior.

L'acte queda aprovada.

El Sr. Batle diu que va cridar a dos povers porque li donassen preu per fer un pou a escarada que s'ha de fer al costat del pou de Mossen Ferragut, amb l'objecte de posar-li

la bomba de treure aigo. La dita més barato va esser de 40 duros. Queda acordat que se fassa'l pou.

El meteix Sr. Batle dona compte que ha fet dur bogois d'aigo a la pica rentadora de sa font que no n'hi havia gens. Ademés, que ha arrendada una canal de giny, per aqueix estiu, per dur s'aigo de sa font veia a sa font de sa Caneleta, per un real el metre, al no ser la que s'espenny que s'haurà de pagar lo que valga.

Se parla dels honors que l'Ajuntament deu tributar a la Infanta Isabel. El Sr. Batle diu que té demanat a Palma lo que se deu fer, per quant no se pot pensar en programa algun, sense abans sabre en quina forma ha de ser la visita a Inca.

El Sr. Llabrés diu que an els pobles aon vá sempre visita l'Ajuntament en la Casa consistorial, i que s'hauria de posar el retrato del Sr. Luque an el saló d'actes.

An el Cronista la manifestació del Sr. Llabrés li va fer pena, no porque no trobi qu'es just el posament d'un quadre del Sr. Ministre de la Guerra a la sala d'actes, sino per veure aquelles parets empaperades d'un color estafolari, ja perdut, sense un quadre dels Fills ilustres d'Inca, qu'analfiren nostra historia amb la seua santedat, amb el seu gènit artístic o pel seu renombrament polític. Això es lo que hauria de veure la Princesa i tots els qui visiten la Sala, encara que fos demunt parets emblanquinades, en lloc d'un empaparament i uns domasos que no diven res.

S'acorda que si hi ha recepció que s'invitin les autoritat i ls prnhoms de la Ciutat, i que quant ribin noticies de Palma e-hi hagi reunió per dispondre lo que s'ha de fer.

S'axeca la sessió.

Noves d'Inca

ACTES RELIOSOS.—Devotísimes foren les funcions celebrades a nostra Iglesia Parroquial diumenge passat, al gloriós Apòstol de Jesucrist San Pere, y dilluns al invicte martir San Marsal. Les glories dels Sants festejats, n'estigué encarregat de cantar-les, l'eloquent i virtuós P. Marti Gualba de la Companyia: segons la costum dels altres anys, a l'ofici de San Marsal per esser dia faner hi asisti nombrosa concurrència.

Demà en dita Parroquia's farà la festa de San Lluís Gonçaga dedicada per la Congregació Mariana: e-hi haurà comunió general per les diferents seccions de la Congregació, i a la hora de costum Missa solemne en sermó per Mossen Miquel Pomar, Director de la Congregació Mariana de Campos.

NOU SAGRARI.—Demà e-hi haurà festa grossa a Sant Francesc, dedicada al Beat Ramón Lull gloria de Mallorca y de la Tercera Orde: abans dels Oficis divins, se heneirà un nou y preciós sagrari, a la capella dels Angels, collocant-hi el Santíssim, després de la Missa solemne seguida de devota processó per dins el temple. Predicarà el Rnt. Superior de Franciscans del Convent.

L'INFANTA ISABEL A MALLORCA.—Aquests dies visitarà nostra Illa, la sereníssima Senyora, Infanta Isabel, per admirar les seves

bellesas i gaudir de la Natura de la privilegiada Roqueta. L'entusiasme que ha despert entre tots els mallorquins la seua arribada es molt; per totes parts se preparen ferm per obsequiar de lo millor a l'Infanta, i nostra ciutat que tindrà l'honor de hostetjar-la, encara que per contadas horas, es segü que no quedarà malament.

MILLORIA.—Mos plau molt, poder comunicar a nostros lectors, que's troba millor de la greu malaltia que rendeix a nostros benvolgut i distinguit amic D. Juan Ribas: dessitjam que ben aviat la seua milloria sia completa.

EL MERCAT.—El celebrat dijous passat es vegé bastant animat, encara que fés molta calor i que la majoria de pagesos estan ocupats en les feines del camp.

NOVENARI.—Dimecres qui vé a Sant Francesc se comensarà el novenari de San Vicens de Pauli, en preparació a la festa que li dediquen les seves filles, les germanes de la Caritat: es farà amb solemnitat.

UN FANAL.—Persona que observa molt les coses mos diu ja's son posats els fanals del carré de la Corona i dels Molins de serral; pero no el que s'havia de posar dins el claustre de Sant Domingo, que va acordar l'Ajuntament se passassen. Com no sabem aquest enderament a que obeeix seria de dessitjar que'l Sr. Batle fes donar el millor an aquest acort.

NOUS DIAQUES.—Per la festivitat de San Pere, a l'Ofici major, de nostra iglesia parroquial, serví de diaca per primera vegada nostros bon amic D. Josep Aguiló, ordenat per les derrerres tèmposes.

Li donam corahment l'enhonorabona a ell i sa piedosa familia.

Igualment es estat promogut el diaconat, i serví com a tal a l'Ofici de dia de San Marsal, D. Miquel Fuster a qui donam també l'enhonorabona.

BONA SORPRESA.—De sopte arribá a Inca, un dia d'aquesta setmana el nou Tinent de col·legi D. Josep Sampol, quan la familia ja'l feia en camí de la guerra d'Àfrica.

Bona alegria per sos pares! Que los sia enhonorabona.

JUNTA MUNICIPAL.—Dimecres se reuní a la casa consistorial i en ella se lletgí el resúmen del estat de comptes de la Ciutat i se posà a la aprovació dels reunits el nou impost de consum; però com ambdues coses quedaren demunt el bufet fins dimecres que se tindrà un'altre reunió, no'm donam compte detallat.

Heu farem la setmana qui vé.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostros mercat.

Bessó	a	140'00	el quintá
Blat	a	19'00	la cortera
Xexa	a	19'50	id.
Sivada	a	9'50	id.
Ordi	a	10'25	id.
Faves	a	20'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Patatas	a	3'00	es quintá
Montacos	a	00'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dozna

INCONSECUENCIA

Quan portaves, Serafina,
les foldetes tan rumboses
que ab el rossec escombraves
els carrers, com una escombra,
me deies, si me'n burlava:
tot lo que arrossega, es honra.

Avui que les dus tan curtes
que reganyes les camotes,
puc dirte sens cap temesa
de que'm tornis la pilota,
qu'has perdut la conseqüència
o bé has perdut la vergonya.

**Refrans, ditxos, adagis
o proverbis.**

- 648 Moltes mósques, maten un ase.
649 Cà que lladre, no mossega.
650 Maïts de molts, condri de bèsties.
651 Contra el mal de la mort, no hi ha res més

- fort.
652 Amb una ma fa moxonies, y amb s'altra rapa.
653 Cada's qu que mir per éll, y Deu per tots.
654 N'hi ha que'n es lléu troben òssos.
655 Qualque cosa hi ha, com es cans lladren.
656 Tot lo món es món, fora Montuiri.
657 Més pena sent, qui més ha gosat.
658 Com còu, cura, y com pica madura.
659 Si vols trobà sa Corèma curta, manlleva doblers a tornar per a Pasco.
660 N'hi ha que viuen per menjà, altres menjen per viurer.
661 El món, no's fet en un dia.
662 Ses monèies fan lo que veuen fer, pero, no ho fan bé.
663 De molts, se pot fià tant d'unes cases que càuen.

- 664 La mar, fa forat y tapa.
665 Mes pert l'avariciós, que l'abondós.
666 N'hi ha que sempre arriben a misses dites.
677 An aquest món, mesquí, quan tenim pa, no tenim vi.
668 Bé vengues mal, si vens totsol.

Llibres de Premis

A nostra Llibreria s'ha rebuda una hermosa i variada remesa de llibres, petits i grossos, econòmics i de gran lujo en l'enquadració; hi ha novel·letes, historietes, cuentos, llibrets de conexaments útils, d'endevinaies; tots molt interessants i ben morals pels infants; tots ben apropiats per servir de premis al final del present curs.

¡Es cosa que paga anar-los a veure!

Inca, carré de la Murta.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

22

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11 - Esquina Borne. 118 - PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT-
BINISALEM calle TRUCH - LA PUEBLA calle MAYOR, 58 -
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios - Corbatería - Bisutería - Mercería - Sedería -
Lanería - Alfombras - Lencería - Géneros de punto - Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse a D. Miguel Pujadas Abogado.

LLIBRERIA

d'EN MIQUEL DURAN

CARRÉ DE LA MURTA 5.-INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins sigüents: de Mosen Riber, d'En Ferrá, (Pare), d'En Tous i Maroto, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayá, d'En Garcia Rover, de N'Antonia M^a. Salvá, d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor catalá).

Poetes Balears del sigle XIX.—*Lo Joglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels sigles XIII i XIV) i les *Obres Rimades de Ramón Lull*.

En PROSA mallorquina tenim: Rondáyes Mallorquines d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galmés; *Aygos Forts* de D. G. Maura; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrá.

En *Novel·les Castellanes* tenim existencia de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Premsa* i moltes altres que no están bareiades en sa moral católica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans que surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÁTQUES pel teatre católic o colegial també'n tenim un bon assolit format de les estenses colleccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; can *Calleja* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per esser un poble tant poc aficionat a la literatura no se'n puga trobar de sana, bona i barato que no fa mal d'uys ni mal de pits. Es bensegú que dença que'l mon es mon a Inca no hi havia haguda una existencia venal mes grossa i escullida.